

ASPECTE PRIVIND ADERAREA ROMÂNIEI LA UNIUNEA EUROPEANĂ

Economist **Pădurean Cornelia**
Jurist **Luca Petru**

Articolul se referă la aderarea României la Uniunea Europeană și la consecințele aderării pentru România și pentru cetățenii români, reflectate în drepturi și obligații

La data de 1 ianuarie 2007, România a aderat la Uniunea Europeană, finalizând astfel un drum început cu mulți ani în urmă.

Demersurile oficiale în acest sens au început numai după Revoluția din Decembrie 1989, însă și anterior acestei date, deși era stat membru al Tratatului de la Varșovia, țara noastră a avut stabilite relații oficiale la nivelul Comunităților Europene.

Astfel, în anul 1974, România a semnat cu C.E.E.¹ Acordul cu privire la Sistemul Generalizat de Preferințe Vamale, fiind primul stat comunist din Europa care semna un astfel de tratat.

În anul 1980, România a semnat cu C.E.E. Acordul privind Comerțul cu Produse Industriale, prin care a fost creată Comisia Mixtă România - C.E.E.

Prin semnarea acestui acord, țara noastră a recunoscut tacit existența C.E.E., însă pentru recunoașterea diplomatică a Comunității, trebuia încheiat un Acord bilateral de cooperare comercială și economică între România și C.E.E.

În vederea adoptării acestui Acord, au avut loc runde de negocieri și reuniuni la nivel de experți între cele două părți, care au fost însă întrerupte de Revoluția din Decembrie 1989.

După această dată, țara noastră a început oficial demersurile pentru aderarea la Uniunea Europeană, prin recunoașterea încă din anul 1990 a Comunităților Europene și acreditarea unui ambasador pe lângă Comisia Europeană.

La data de 1 februarie 1993, a fost semnat Acordul de Asociere a României la Uniunea Europeană, care a intrat în vigoare în anul 1995.

În luna iunie 1995, România a depus cererea de aderare la Uniune, urmare căreia, în luna decembrie 1999, Consiliul European a hotărât începerea negocierilor de aderare cu România. Aceste negocieri au început în luna februarie 2000 și s-au încheiat la data de 14 decembrie 2004, prin decizia Conferinței de Aderare la nivel ministerial.

Consiliul European de la Bruxelles din 16-17 decembrie 2004 a confirmat decizia Conferinței și a stabilit ca în luna aprilie 2005 să se semneze Tratatul de Aderare iar aderarea efectivă să se realizeze la data de 1 ianuarie 2007.

România a îndeplinit condițiile impuse pentru semnarea tratatului, aspecte rezultate din rapoartele cu privire la stadiul pregătirilor în vederea aderării, prezentate de Comisia Europeană.

La data de 13 aprilie 2005, Parlamentul European a acordat Avizul conform pentru semnarea Tratatului de Aderare, iar la data de 25 aprilie 2005, a fost semnat la Luxemburg, de către România pe

---

¹ Comunitatea Economică Europeană a fost înființată prin Tratatul de la Roma, semnat la data de 23 martie 1957 de statele fondatoare Germania, Franța, Italia, Olanda, Belgia și Luxemburg, care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 1958

de o parte și reprezentanții statelor membre ale Uniunii Europene pe de altă parte, Tratatul de Aderare a României la Uniunea Europeană, care ulterior a fost ratificat de către toate statele membre ale Uniunii Europene.

După semnarea Tratatului, România a fost intens monitorizată de Comisia Europeană, fiind verificat modul în care țara noastră își îndeplinește angajamentele asumate în calitate de stat în curs de aderare.

Urmare îndeplinirii tuturor condițiilor cerute, la data de 1 ianuarie 2007, România și Bulgaria au aderat la Uniunea Europeană.

Prin aderarea la Uniunea Europeană, România a dobândit toate drepturile deținute de statele membre ale Uniunii.

În calitate de stat membru al Uniunii Europene, România participă la realizarea politicilor comunitare, are drept de vot în toate reuniunile Consiliului Uniunii Europene, va deține președinția la nivelul Consiliului, având astfel un rol activ în toată activitatea Uniunii Europene.

Tot în baza acestei calități, România va avea reprezentanți în instituțiile comunitare, respectiv în Parlamentul European, Consiliul de Miniștri, Comisia Europeană, CJCE², TPI³, Comitetul Regiunilor, Comitetul Economic și Social. Reprezentanții României în Parlamentul European vor fi aleși de către poporul român la data de 25.11.2007, la votul organizat în acest scop.

României îi revin însă și o serie de obligații în urma aderării la Uniune.

În vederea integrării depline la structurile comunitare, România trebuie să continue în ritm accelerat reformele în toate domeniile, în caz contrar, existând riscul activării clauzelor de salvagardare.

O mare responsabilitate revine României în ceea ce privește asigurarea securității Uniunii, având în vedere că, în urma aderării, granița de nord și de est a țării noastre a devenit graniță a Uniunii Europene.

În acest sens, pe lângă măsurile de securizare a granițelor, România a luat măsuri de introducere a vizelor pentru unele state nemembre ale Uniunii Europene.

Se impune o mai rapidă adaptare la legislația Uniunii, cu prioritate la legislația privind dreptul de proprietate, legislație care de multe ori nu a fost respectată în țara noastră, după cum a constatat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu ocazia soluționării unor plângeri cu care a fost sesizată.

Prin aderarea României la Uniunea Europeană, cetățenii români au devenit cetățeni ai Uniunii Europene. Astfel, aceștia beneficiază, atât pe teritoriul statelor membre ale Uniunii, cât și pe teritoriul statelor terțe, de drepturile conferite de tratatele Uniunii Europene tuturor cetățenilor europeni.

Un prim drept conferit cetățenilor români după aderare, este acela de liberă circulație în toate statele Uniunii Europene, documentul de identitate nemaifiind în mod obligatoriu pașaportul, fiind suficientă cartea de identitate.

În calitate de cetățeni ai Uniunii Europene, cetățenii români aflați în străinătate beneficiază de protecție consulară din partea tuturor statelor membre ale Uniunii Europene, caz în care, orice cetățean român poate cere protecție ambasadei sau consulatului oricărui stat membru al Uniunii Europene de pe teritoriul unui stat nemembru al Uniunii, în cazul în care România nu are ambasadă sau consulat în acel stat.

Cetățenii români beneficiază de drept de rezidență pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene.

Cetățeanul Uniunii are o serie de drepturi precum dreptul la vot în alegerile municipale, el se bucură de protecție din partea autorităților, are dreptul de petiție la Parlamentul European și se poate adresa Mediatorului european – ceea ce este Ombudsman-ul⁴.

---

² Curtea de Justiție a Comunităților Europene

³ Tribunalul de Primă Instanță

⁴ Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, Gheorghe Iancu, Ștefan Deaconu, Mihai Horia Cuc – Cetățenia europeană, Editura All Beck București, 2003, pagina 4

Există însă și unele restricții ale drepturilor cetățenilor Uniunii Europene, acestora putându-li-se restricționa dreptul de liberă circulație sau de rezidență pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene însă aceste restricții pot fi luate numai pe motive de politică publică, securitate publică sau sănătate publică⁵.

Nu pot fi luate restricții pentru motive economice, de asemenea nici existența unor condamnări penale anterioare a unei persoane nu duc obligatoriu la luarea restricției față de persoana în cauză.

Un exemplu concret de restricție a dreptului de rezidență a mai multor persoane a avut loc recent în Italia, printre persoanele în cauză numărându-se și cetățeni români.

Restricția s-a dispus pe motiv de securitate publică, autoritățile italiene luând această măsură urmare acuzării unui cetățean român de moartea unei contese.

Cazurile cetățenilor români au fost apreciate de autoritățile italiene ca urgente, astfel că aceștia au fost expulzați fără să li se acorde posibilitatea să atace deciziile emise de statul italian și fără a li se acorde cel puțin o lună pentru părăsirea Italiei.

Tot în virtutea aplicării legislației europene, cetățenii români care au comis infracțiuni pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene și s-au întors în România pentru a scăpa de pedeapsă, sunt arestați de autoritățile române și trimiși în statul respectiv pentru a fi judecați, în baza mandatului european de arestare emis de acel stat.

În vederea evitării unor situații de acest fel, cetățenii români vor trebui să respecte cu strictețe legislația europeană atât pe teritoriul României cât și pe cel al oricărui alt stat membru al Uniunii Europene cât și legislația oricărui stat nemembru al Uniunii, când se află pe teritoriul acestuia.

Bibliografie:

- Augustin Fuerea – Instituțiile Uniunii Europene, Editura Universul Juridic, București, 2002;
- Augustin Fuerea – Drept comunitar european. Partea generală, Editura All Beck, București, 2003;
- Augustin Fuerea – Manualul Uniunii Europene, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Editura Universul Juridic, București, 2006;
- Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, Gheorghe Iancu, Ștefan Deaconu, Mihai Horia Cuc – Cetățenia europeană, Editura All Beck, București, 2003;
- Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
- Directiva CE nr. 38/2004.

---

⁵ Directiva CE nr. 38/2004, art. 27-33